

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४३२३

Title दश चौक मास पद्धति:

Author α

Extent २० Age α

Subject सूत्र पद्धति:

दशरूपसूक्तमासपद्धतिः

धनुष्य

शिवायनमः॥ अथातोदर्शपूर्णमासोत्पारम्भास्यामः॥ प्रातरग्निहोत्रं कृत्वा। अन्यमाहवनीयं प्रणीय्वाग्नीन
 न्वाद्धाति। न गतश्रियो न्यमग्निं प्रणयति। देवा गा तु विदो गा तु यज्ञाय विंदत। मनसस्पतिना देवेन वाताय
 तैः प्रयुज्यतामिति जपित्वा। ममाग्नेवर्चो विहवेष्वस्ति स्याहवनीयमुपसमिंधमुत्तरयागार्हपत्यमुत्तरया
 न्वाहार्यपचनं सृभिस्ति सृभिर्विउक्तमांतुजपेदाहवनीयवाद्ध्याह्वीभिरन्वाधानमेकेसमांमनंति।
 सन्नयतः पलाशशारवांशमीशारवांवाहरति बहुपणं बहुशारवामप्रतिशुष्काग्रामसुषिरांयंकामयतापशु
 स्यादित्यपणंतिस्मैशुष्काग्रामाहरेदपशुरेवभवतियंकामयतपशुमांस्यादिति बहुपणंतिस्मैबहुशारवामाहरेत्

पशुमंतमेवैनं करोतीति विज्ञायते साया प्राच्युदीची प्रागुदीची वा भवति इषेत्वोर्जेत्वेति तामाभिनत्युपिवेषेत्वेत्या
 भिनत्यु- त्वेति सन्नमयत्यनुमार्षिवा ॥१॥ इमां प्राची मुदीची मिषमूर्जमभिसगस्कृतां बडुपणं मिशुष्काग्रां
 गूह्रा मिषशुपामहमित्याहरति वायस्छोपायवस्छेति तया षडवराध्वनि अपाकरोति दमैर्दमपुंजी तैर्वा देवो
 तस्स विना प्रार्पयत्विति शारवं मागेची रायगाः प्रस्थापयति प्रस्थितानान्मेकया शारवया उपस्पृशति दमैर्दमपुंजी
 तैर्वा आप्यायस्वमघ्निया इन्द्राय देवभागमित्येके समामनंति महेन्द्राय ते क इन्द्रा निगमेषु उपलक्षयन् इन्द्रया जि
 नो महेन्द्रया जिनः शुद्धा अवःस्तु प्रवाणे पिबन्तीः शतमिन्द्राय शरदो दुहानाः रुद्रस्य हेतिः परिवोचणक्तिप्रस्थि

ता अनुमंत्रयते। ध्रुवा ऊस्मिन् गोपतौ स्यात्तबह्वीरिति यजमानस्य ग्रहानभिपर्यवर्तते। यजमानस्य पशून् पाह्य
 त्यग्निष्टेनस्यग्निगारे वा पुरस्तात्सतीन् चानूशाखा मुपगृह्णति पश्चात्सांची वा यो वा अध्वर्ये ग्रहान्वेदग्रहवान्भवसांची
 तु यत्किर्मणो भिसमीक्षेते दंकरिष्यामीत्येते वा अध्वर्ये ग्रहा य एवं वेदग्रहवान्भवतीति विज्ञायते॥२॥ उत्तरेण गा
 र्हपत्यमसिदोश्च परशुरनी दुत्परशुर्वा निहता देवस्य त्वासवितुः प्रसव इत्यसिदमश्वी परशुं वा दत्तेतूष्णीमन दुत्प
 रशुं। यज्ञस्य घोषदस्तीति गार्हपत्यमभिमंत्र्य प्रत्युष्टनूरक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याहवनीय गार्हपत्ये वा सिदं प्रति
 तपति न परशुं प्रेयमगा दुर्वतरिक्षमन्विहीति प्राची मुदी वा दिशामभिप्रब्रज्य यतः कुतश्च दर्भमयं बर्हि राहरति

देवानां परिप्लुतमसीति दधनि परिषाति विष्टोस्तूपोसीत्यभिप्रेतानामेकनूस्तंबमुत्सृज्यसेकं वास्तंबं परिप्लुयतंस
 र्वदात्यतिस्मृष्टोगवां भाग इति वैकांक्षेति स्रोवानाडीरुत्सृजति दं देवानामिति परिप्लुतानीभिर्मृशीतीदं परशूनामित्य
 तिसृष्टं देवस्य त्वासवितुः प्रसवे श्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां बर्हिर्दिवसदनमारभ इति विशारवेषु दधनि रभते दे
 व बर्हिर्मत्वान्वङ्गातिर्यगितिसंयच्छति पर्वते राधासमित्सि दधनि दधात्याच्छेत्ताते मारिषमित्याद्धिनत्ति स
 न्नरं वमुष्टिं लुनोति स प्रस्तरः कुल्मीकमात्रोरलिः प्रादेशा उर्वस्ति जा न्वस्ति स्त्रुगदंड इति वातिर्यक् प्रमाणानि ॥३॥
 पृथिव्यास्संपृचः पाहीत्यनधो निदधात्यसुजो मुष्टिं लुनोति तथा निधनानि तेषां प्रस्तरो युगर्ध इत्येके प्रस्तरे या

आकाशमियदन्यत्परिषवणादुत्सर्जनाच्चतत्सर्वत्रावर्ततेप्रस्तरमेवमंत्रेणदातितूष्णीमितरदितिवाजसनेयकंसर्वं
 लुत्वादेवबर्हिश्शतवलुशंविरोहेत्यालवानभिमृशतिसहस्रवलुशाविवयगुरुहेमेत्यात्मानंअदित्यैरास्मासीतित्रि
 धातुपंचधातुवाशुल्बंकरोत्यपितायोनिरितिप्रतिदधात्यदित्यैरास्मासीत्युदगग्रंवितत्यसुसंभृतात्वासंभरामी
 तितस्मिन्निधनानिसंभृत्यबलुमितायोनिरित्युत्तमनिधनेप्रस्तरमित्याधायइंद्राण्यैसन्नहनीमितिसन्नत्यतिपु
 षातिग्रंथिग्रन्थात्वितिग्रंथिंकरोतिसतेमास्त्रादितिपुरस्तात्प्रत्यं-ग्रंथिंउपगूहतिपश्चात्प्राचीरापस्त्वामश्विनौत्वामृ
 षयस्तप्तमामृजुः॥ बर्हिस्सूर्यस्परशिमभिःरुषसांकेतुमारभीइतिबर्हिरारभीतेंद्रस्त्वाबाहुभ्यामुद्यच्छेत्सुद्यच्छेतेव

हस्पतेर्मूर्धाहरामीतिशीर्षनिधिनिधत्ते॥४॥प्रियंमगादुर्वतरिक्षमन्विहीतियोगमनोतौप्रत्यायनावदित्यास्तोप
 स्छेसादयामित्यंतर्वेदिपरिधिदेशेऽनयस्तादयतिबर्हिरसिदेवंगममित्यासन्नममिमंत्रपतेदेवंगममसीत्यनधो
 निदधातियथाप्रागुपसादयेद्याबूता- धयोदेवमपस्त्रिपुगंपुरातासांपर्वराध्यासंपरिस्तरमाहरन्अपायेधंय
 जयन्सदेवन्शिवमस्तुमेआद्धेत्तावोमारिषंजीवामिशरदशशतंअपरिमितानांपरिमितास्तन्येस्तुक्रतायकं।
 येनोमानिगागूकतमच्चनाहंपुनरुक्षायबहुलाभवंत्वितिपरिस्तरणानामधिनिधनान्पाद्धेदनीसन्नहनीति
 यथालिंगंखादिरंपालाशंवैकलिगूशतिदारुमिध्नंकरोतित्रयःपरिधयःपलाशकार्भर्यरवदिरौदुंबरवि

ल्वरौहीतकविकंकतानांयवायस्तयावृक्षाआद्राशुष्कावासत्वक्कोष्ठविषेग्रमध्यमाणीयांद्राधीयांदक्षिणार्थे
 णिष्ठोऽरुसिष्टउत्तरार्थेद्विआधारसमिधावनूयाजसमिदेकलिगूरातिसमूलानामृतेमूलानांवादभीणांपू
 र्वेदशुल्बंकृत्वादाग्रंवितस॥५॥य- ण्णोनूपंकृत्वाप्रालिशस्तंवनस्पतीनूततस्तामकविनूरातिधासंभरा
 मिसुसंभृतात्रीनपरिधीनूतिस्त्रःसमिधूयस्तायुरनुसंचरानूउपवेषंमक्षणांदृष्टिनूसंभरामिसुसंभृतेतिशु
 ल्बेधनूसंभरति।कृष्णोस्पाखरेष्टोदेवपुरश्चरसंख्यासत्वेतिसन्नह्यतिपुरस्तात्प्रत्यंचग्रंथिसुपगूहतिपश्चात्प्रां
 चंवानधोनिदधातिइध्मप्रव्रश्नानिनिदधाति।त्वयावेदिंविविदुःपृथिवीत्वयायज्ञोजायतेविश्वदानिः।अभि

द्रंयज्ञमन्त्रेषिविद्वानूत्तयाहोतासंतनोत्यर्थमासा निदर्माणिंवेदंकरोति कस्तज्ञं पशुकामस्य मृतकार्यमन्ना
 द्यकामस्य त्रिप्रच्छिरसं ब्रह्मवर्चसकामस्य शुल्बात्त्रादेशोपरिवास्य वेदपरिवासनानि निदध्यात्यंतं वेदिशारवा
 याः पलाशान्य सर्वाणि प्रशात्य मूलतश्शारवां परिवास्योपवेषं करोत्युपवेषोसि यज्ञायत्वां परिवेषमधारयन्
 । इन्द्राय हरिः कृण्वंतः शिवः शग्मो भवास्ति न इति तृतीयस्यै दिवो गायत्र्या सोम आभृतः । सोमपीधाय सन्नधि
 तुं वकलमंतरमादद इति परिवासनशकलमादाय प्रज्ञातं निदधाति तृदृर्धमयं पवित्रं कृत्वा वसूनां पवि
 त्रमासीति शारवायानूशिथिलमवसजति मूले मूलान्यग्रे अग्राणि नग्रं थिं करोति । तृष्टपलाशो दर्मयानू प्रा

देशसम्मितः॥ यस्ते पवित्रं पोदृतमंपयो हव्यं करोतु मे इमौ प्राणापानौ यज्ञस्यंगा नि सर्वशः आप्याययंतौ
 संचरतां पवित्रे हव्यशोधने इति क्रियमाणे यजमानोऽनुमंत्रयते। समूहं सग्नियागारमुपलिंपंत्वा यतानान्य
 लंबुवर्तियजमानः पत्नी च न वेसान्नाय्यकुंभ्यौ यावच्छर्करंगो मये नानुलिप्ते भवतः॥ ६॥ अमावास्यायां य
 दहश्चंद्रमसं न पश्यंति तदहनि पिंडपितृयज्ञं कुरुते। अपरा ण्हेधि वृक्षसूर्ये वा पिंडपितृयज्ञेन च रंत्स पांडे मे
 धं यज्ञयमिति समूला सहृदा छिन्नं बर्हि राहरति सहृदा छिन्ना निवातृणान्युपमूलं दिना निदक्षिणा प्रा
 गग्रेर्दक्षिणमग्निं परिस्तीर्य दक्षिणातः पश्चाद्वा दक्षिणं स्तीर्य पादक्षिणा प्राञ्च्यै कैवराः पिंडपितृयज्ञ

पात्राणि प्रयुनक्ति स्फं मेक्षणं कृष्णजिनमुलूरवलं मुसलं शूर्पमाज्यस्थाली च रुस्थाली यनुचान्पेनार्थिभ
 वति दक्षिणतः प्रागूर्ध्वं प्रीहिमच्छकटमवस्थितं भवतीत्यध्वर्युमपवीतीस्थालीमकपवित्रेणांतर्धायितया
 दक्षिणतः शकटादधिनिर्वपत्युत्तरतो वा प्राचीनावीतां पूरयित्वा निमार्ष्टि मृण्मयनिर्वपरिपितृभ्यो वो
 जुष्टं निर्वपामीति तूष्णीं वापरेणान्वाहार्यपचनं प्रसगुदगाग्रीवे कृष्णजिनउलूरवले प्रतिष्ठिते दक्षिणा
 प्राचीतिष्ठंती पल्पवहंति परापावमविवेकं सकृत्कलीकरोति दक्षिणाग्नौ जीवतं दुलं श्रपयत्यपहता
 असुरारक्षान् सिपिशाचावेदिषदी इत्यंतरागार्हपत्यन्वाहार्यपचनौ दक्षिणपूर्वणवा अन्वाहार्यपच

नोदक्षिणाप्राचीमेकस्फां प्राचीवेदिमुधृत्यशुं धंतां पितर इत्यद्भिरवोक्ष्यायंतु पितरो मनोजवस्त इत्य
 भिमंत्र्य। सकृदाच्छिन्नं बर्हि नूणमिदुस्येनं पितृभ्यस्त्वाभरांभ्यहं अस्मिन्सीदंतुम पितरः सोम्याः पि
 तामहीः प्रपितामहाश्चानुगैस्सहेतिसकृदाच्छिन्नैर्न बर्हिषावेदिंस्तृणाति॥७॥ उत्सृतेन नवनीतिना नु
 त्सृतेन वा सर्पिषा स्छालीपाकमभिघारैरीक यां मेक्षणमसाद्य स्छालीपाकमासादयति दक्षिणतः
 कशिपूपवर्हिणमांजनमभ्यंजनमुदुकुंभमित्येकैकं आसादयत्यध्वर्युरुदपवीती दक्षिणं जान्वाच्च मेक्षण
 मुपस्तीर्यतेनावदायाभिघार्य सोमाय पितृपितायस्वधानमर्त्ति दक्षिणाग्नेजुहोतियमायांगिरस्व

ते पितृमतेस्वधानमइति द्वितीयामग्नयकम्पवाहनायस्वधानमइति तृतीयां येन मक्षणे तं तुलास्तान् ऊ-
 त्वा तूं छंमि क्षणमादधाति नयमाय जुहोतीत्येके पयं त्वसुराः पितृनूपाय नूपाणि प्रतिमुच्चाचरन्ति। प-
 रापुरो निपुरो ये भरं सग्निष्ठा लोकात्प्रणुदात्वस्मात्तूये दो नि पितरो ये च मानुषाः ये गर्भे ममृरुतये परा-
 स्ताः। य उद्भूता उतये निरवाताः ते सम्पंच इह मादयं तां ये नूपाणि प्रतिमुंचमाना असुरास्तु तस्वधया
 चरन्ति परापुरो निपुरो ये भरं सग्निष्ठा लोकात्प्रणुदात्वस्मात्तूये ज्ञातीनां प्रतिनूपा पितृनूमायया सुराः प-
 विष्ठाः परापुरो निपुरो ये भरं सग्नेतानस्मान्प्रणयस्व लोकादिति दक्षिणाग्नेरेको ल्मुकं धूपाय धरति द

६

क्षिणपूर्वमवांतरदेशान्सकृत्स्फेनोद्ध्रज्योदीरतामवरइत्यद्भिरवोक्ष्योद्धुरिवतांतेनिदधातियजमानो
 तदुर्ध्वप्राचीनावीतीकर्मणिकरोतिमार्जयंतांममपितरोमार्जयंतांममपितामहाःमार्जयंतांमम
 प्रपितामहाइत्येकस्म्रायांत्रीनुकांजलीन्निनयतिप्रसव्यंरात्रिःपरिषिंचतित्रीनुदप्रात्रानूवाजसनेय
 नःसमामनंति॥८॥सव्यंजन्वाच्चअवाचीनपाणिःसकृदाच्छिन्नैर्बर्हिषिदक्षिणापवर्गं पिंडं ददात्ये
 तत्तेततासायेचत्वामन्वित्येतैःप्रतिमंत्रंतूष्णींचतुर्थंसकृताकृतःप्रपितामहप्रभृतीन्वानानामगृहीतं
 गच्छतियदिबंधुनविद्यात्स्वधापितृभ्यःपृथिवीषण्यइतिप्रथमंपिंडं दद्यात्स्वधापितृभ्योंतरिक्षस

अथ इति द्वितीयं स्वधा पितृभ्यो दिविष्य इति तृतीयं यदि हि पिता स्यात् एवैक स्मिं पिंडे दौ द्वा उपलक्षयेद्य
 दि जीव पितान दद्यादा होमा कृत्वा विरमेद्यन्मे मात प्रममादयच्च चाराननुव्रतं तन्मेरेतः पिता वृ- मा
 मुरन्योपपद्यतां पितृभ्यः स्वधारिभ्यः स्वधानमः पितामहेभ्यः स्वधादिभ्यः स्वधानमः प्रपितामहे-
 भ्यः स्वधादिभ्यः स्वधानमश्नुपस्थाय अत्र पितरो यथा भागयंदध्वमित्युक्ता पराचावर्तति - ऋणो
 व्यावृत्तः उपास्तेऽमीमदंत पितरः सोम्या इति व्यावृत्तौ ऋण्यभिपर्यवर्तिते व्यावृत्ते वा यस्थाल्यां शे
 षस्तमवतिप्रतियेसमानाः रस्तमनसः पितरो यमरां क्पेतेषां लोक स्वधानमोयज्ञो देवेषु कल्पतां प

जीवेषुमामकाः। तेषां श्रीर्मयिकल्पतामस्मिन्लोके शतगस्तमा इत्यवशिष्टानां एकं यजमानः प्राश्नाति नवा
 स्छाल्यां पिंउं समवधाय यजमाना इति सकृदा छिन्नमग्नौ प्रहरत्यभूमौ दूतो हविषो जातवेदा अवाटव्यानि
 सुरभीणि कृत्वा प्रादाः पितृभ्यः स्वधयातेऽक्षत्सु जानन्नग्ने पुनरंप्येहि देवानित्येकोल्मुकं प्रत्यपि सृज्य प्रोक्ष्य पात्रा
 णि द्वंद्वमभ्युदाहरति संतिष्ठते पिंउं पितृयज्ञोऽपः पिंउानभवहरे द्वाह्मणं वा प्राशयस्तोयमेवं विहितविवानाहिता
 ग्नेरौपासने श्रवणधर्मो मश्नाति प्रणतिवाजु ऊयाद्यस्मिन् जुहुयानमुपतिष्ठेत्तत्र गार्हपत्यशब्दो लुप्येत
 संगस्कारप्रतिषेधात् ॥१०॥ अमावास्यायां रात्र्यां स्वयं यजमानो यवाग्वाग्नि होत्र जुहोत्यग्नि होत्रो लेषणमातं

चनार्थं निदधाति नास्येतां रात्रिं कुमाराश्च न पयसो लभन्ते कुते सायमग्नि होत्रे सायंदो हं दोहयति अग्नी
 न्परिस्तीर्य नाग्निमग्नी वासान्नाय्य पात्राणि प्रक्षालीत्योत्तरेण गार्हपत्यं दध्मन्स्त्तंगस्तीर्य द्द्वयं च पात्राणि
 प्रयनक्ति कुंभीन् शारवापवित्रमभिधानीभिर्दाने दारुपात्रं दोहनमयस्पात्रं दारुपात्रं वापिधानार्थमग्नि होत्र
 हवणीमुपवेषं च समावप्रच्छिन्नाग्नेौ दध्मन् प्रादेशमात्रापवित्रे कुरुते। पवित्रे स्थे वैष्णवैर्हितौ योवी वायुर्वामिनसा
 पुनार्चितितृणं काष्ठं वा तर्धयिच्छिन्नत्तिननरेवेन विष्णोर्मनसा पूते स्छइत्यद्भिरनुमृज्य पवित्रां तर्हि तायां अग्नि हो
 त्रहवण्यामपअनीयो दगग्राभ्यां पवित्राभ्यां प्रोक्षणी रुपुनाति देवो वस्स वितो युनात्विति प्रथममच्छिद्रेण पवि

रंधत्तपितरश्यामयाविनाप्राश्योन्नायकामेनप्राश्योपोलमन्नायायसन्नायात्तेनवाप्राश्यनिपूर्ववदेकस्था
 यांत्रीनुदकांजलीनुपनिनीयांजनाभ्यंजनेवासश्चत्रीननुपिंउंददात्सांक्षततासावांक्ष्वपितामहासावांक्ष्वप्र
 पितामहासावित्सांजनमेवमभ्यंजनमभ्यंक्ष्वेतिमंत्रगूसन्नमइतियदिनामानिनविद्यादांजतांममपितरभ्यां
 जतांममपितामहाआंजतांममप्रपितामहाइत्सांजनमेवमभ्यंजनमभ्यंजतामितिमंत्रगूसन्नमंति॥६॥एता
 निवःपितरोवासानूस्यतो नोन्यत्पितरोमायोष्टेतिवाससोदशांछित्वानिदधात्योणस्तुकांवापूर्ववयंस्युत्तरआयु
 षिस्वंलोमवीतोष्टसुपिंउत्तेषुनमोवःपितरोरसायेतिनमस्कारानूजपतिग्रहान्नःपितरोदत्तसदोवःपितरोदे

१
ॐतिपितृनुपतिष्ठतउर्जवहंतिरमृतंघृतंपयःकीलालंपरिस्रुतंस्वधास्त्रुतर्पयतमःपितृनित्युदकानिन
यति।मनोन्वाहुवामह३तिमनस्वती।भिरुपतिष्ठतपितरःप्रेतशूरायमस्यपंथामनुवेपुराणं धत्तादस्मासुद्रवि
णंयच्चछद्रंप्रणोद्भूताद्भागधांदेवतास्त्वितिपितृनुत्थापयतिपरेतपितरस्सोम्या३तिप्रवाहण्यापितृन्प्रवाह्य
तिप्रजापतेनत्वदेतानी।तियशोपवीतीगार्हपत्यदेशंगच्छतियदंतरिक्षमितिपह्नुमागार्हपत्यमुपतिष्ठतेपां
त्वौषधीनांरसंप्राशयामिभूतकृतंगर्भं धत्स्वेतिमध्यमंपिंडंपित्र्यैप्रयच्छत्याधत्तपितरोगर्भंकुमारंपुष्करग्र
जंयथेहपुरुषोसदितितंपत्नीप्राशनातिपुमान्संहजानुकाभवतीतिविज्ञायते।यसजातास्समनसोजीवाः

८

त्रेणेति द्वितीयवसोत्सूर्यस्परश्मिभिरितितृतीयमापोदेवीरित्यभिमंत्र्यउत्तानानिपात्राणिपर्यावृत्यशुद्धं
 दैव्यायकर्मण इति त्रिः प्रोक्ष्य प्रज्ञातेषु वित्रे निदधाति आपोदेवीः शुद्धास्तेषु पात्राणि शुद्धत उपातं कृपाय
 दोनां पर्णमुत शुद्धत देवेन सवित्रोऽलुतावसोः सूर्यस्परश्मिभिः गां दोहपवित्रेरज्जूनूस्सर्वापात्राणि शुद्धतेति
 प्रोक्ष्यमाणान्यभिमंत्रैता अचरंति मधुमदुहानाः प्रजापतीर्यशस्तो विश्वरूपाः बह्विर्भवंतीरुपजायमाना इ
 हव इंद्रो रमयितुगाव इति गा अयतीः प्रतीक्षेते यजमानः ॥ ११ ॥ निष्टत्पन्नूरक्षो निष्टतो च शनूस् इति गार्हप
 त्येसान्नायपात्राणि प्रति तप्य धृष्टिरसि ब्रह्मयज्ये सुपदेवेशामादाय निवृण्वं जन्मं भयं निवृण्वस्तेना अभि त्वरी

रितिगार्हपत्यादुदीचोंगारान्निवृत्त्यमातरिश्चनोध्यमसीतितेषुकुंभीमधिश्चयत्यप्रसृन्साययस्तस्योखेउ
 पदधाम्पहं। पशुभिस्सन्नितंविभ्रतांइंद्रायशृतंदधीतिवाभृगूणामंगिरसांतपसातप्यस्वेतिप्रदक्षणमंगा
 रैःपर्यस्यवस्तूनांपवित्रमसीतितस्यांप्रागग्रविशाखापवित्रमसादधात्युदक्प्रातःकुंभीमन्वारभ्यवाच्यंयउ
 तिपवित्रंवाधारयन्नास्तेरित्यैरास्नासीत्यभिधानीमादत्तेत्रयस्तृगूशोसितंतूनांपवित्रेणसहागहि। शिवे
 यग्ररज्जुरभिधान्यग्निमुपसेवतामित्यादीयमानामभिमंत्रयतेयजमानःपृषासीतिवीत्समभिदधातिउपसृ
 षांप्रभृतादितिसंप्रेष्यत्युपसृजामित्यामंत्रयतेऽयक्षावःप्रजयाननूस्सृजामिरायस्पोषेणबहुलाभवन्तीरिति

वत्समुपसृजतिगांचोपसृष्टंविहारंचांतरेणामासंचारिष्टेति संप्रेष्यतियद्युपसृष्टं व्यवेयात्सान्नाय्यंमावि
 लोपीतिवृषादुपसीदामितिअमंत्रयते। यक्ष्मावःप्रजयासन्सृजामिरायस्योषेणबुद्धलाभवंतीः। दुर्जप
 यःपिन्वमानाधृतंचजीवोजीवंतीरुपवस्सदेयमिति नशूद्रोदुह्यात्तूह्याद्वारारुपात्रेदोग्ध्युपसृष्टंदुह्यमानां=
 धाराघोषंचयजमानोनुमंत्रियतेयक्षावःप्रजयासन्सृजामीत्युपसृष्टंद्यौश्चेमंयज्ञं पृथिवीतसंदुहातांधा
 तासोमेन सहवातेन वायुः॥ यजमानायद्रविणंदधात्वितिदुह्यमानां॥१२॥ उत्संदुहंतिकलशंचतुर्बलमिडां
 देवीमधुमतीसुरर्विदंतदिंद्राग्नीजिन्वतगूस्सृतावरत्तयजमानममृतत्वेदधात्वितिधाराघोषंदुगाद्विहरति

त्रीपृष्ठतिका मनुष्यः पृष्ठो बृहती द्रायहविरिं द्रयं मित्यमूषिति निर्दिशति यस्यां देवानामनुष्याणां पयो हित
 विति प्रत्याह सा विश्वायुरित्यभि मंत्रायते देवस्ताऽसविता पुनाती वसोः पवित्रेण शतधारेण नुपुवेति कुंभ्यां
 तिरः पवित्रमासिंचति ॥ ऊतस्तोको ऊतो द्रप्स इति विष्टो नुमंत्रयत एवं द्वितीयं तृतीयं च दोहयति सा विश्वम
 चा इति द्वितीयामनुमंत्रयते सा विश्वकर्मेति तृतीयां तिस्रो दोहयित्वा ब ऊ दु धी द्राय देवेभ्यो हव्यमाप्वा
 यतां पुनः ॥ तेभ्यो मनुष्येभ्यः पुनर्दोहाय कल्पतामिति त्रिवचिं विसृज्य नन्वारभ्यतूष्णीमुत्तरा दोह इत्यादौ
 हने पजानीय संवृज्य धमृता वरीरिति संकुम्भां संक्षौल नमानिया विष्पंदयं त्सुश्रितं करोति दग्ग् हग्गा दग्ग्

हगोपतिं मावो यज्ञपती रिषदिति वत्सुर्वनू प्रागुदासयत्युदक्प्रागुदगैवैक स्याद्वयोऽस्ति सृणं वैकाहेन्दुहे
 अहेवापुरस्तादुपसधारातंचनार्थं दोहयित्वा संततमभिदुहं सोपवसधावेन सीत्तु ध्रमांतनक्ति सोमे
 नत्वा तनचिं द्रायदधीति दध्रायज्ञस्य संततिरसियज्ञस्यत्वा संततिमनु संतनोमीत्यग्निहोत्रोच्छेषेण मन्त्र
 वधायायं पयनि सोमं कृत्वा स्वां योनिमपि गच्छतु पर्णवल्कः पवित्रं साम्यः सोमादि निर्मत इति परिवास्तनश
 कलमन्त्रवदधाति ॥ १३ ॥ ॐ षधयः पूतीकाः कलास्तंदुलाः पर्णवल्का इत्यातंचनविकल्पा उच्छेषणाभावे तं
 दुलैरातंचात्तंदुलाभाव ॐ षधीभिरापोहविषुजाग्रतयथा देवेषु जाग्रथ एवमस्मिन्पश्यैयजमानाय जाग्र

तेत्ययस्पात्रेदारुपात्रेवाअपआनीयादस्तमसि विष्णवेत्वायज्ञायापिदधाम्पहं॥अब्धिररित्तेनपात्रेण
 याःपूताःपरिशोरत्तइतितेनापिदधासमृण्मयंदेवपात्रंयज्ञस्यायुषिप्रयुज्यतांतिरःपवित्रमतिनीताआ
 पोधारयमातिगुरितियजमानोजपतियदिमृण्मयेनापिदध्यातृणंकाष्ठंवापिधानेनुप्रविध्येद्विष्णोहव्यंर
 क्षस्वेत्यनधोनिददाती- पणंचिदर्भंचदेवानाग्रहव्यशौधनौप्रातर्देशायगोपायाविष्णोहव्यग्रहिरक्षसीति
 रेप्रज्ञातंगूशारवापवित्रंनिदधातितयैवशाखयादर्भैवासायंदोहवत्प्रातर्देहियवत्सानपाकरोत्युपधायक
 पालानिसायांदोहवत्प्रातर्देहिंदोहयत्सातंचनापिधानेनिधानंचनिवर्त्ततेनासोमयाजीसन्नयस्तन्नियद्धानागत

श्रीमहिंद्रं यजेत त्रयो वै गतश्रीय इत्युक्तं कविगौतमो भारद्वाजस्तेनेंतरगसोमं ज्यायामहेंद्रं यजेरनूयो वाक
 श्रित्ततः संप्रेष्यति परिस्तृणीत परिधत्ताग्निं परिहितो ग्निन्यजमानं भुनक्तु । अपाग्रस्त ॐ षधीनां सुवर्णो
 निष्काश्मेयजमानस्त्यसंतु कामदुष्याममुष्मामुष्मिं लोक इति परिस्तरणीमेतामेके समामनंत्युदगग्रेः प्रा
 गग्रेश्च दर्भैरग्निन्यरिस्तृणाः पुदगग्राः पश्चात्पुरस्ताच्चैतत्तुलोपवस्तस्य गन्वा धानं वत्सापाकरणमिध्मां बर्हि
 र्वदो वेदिः प्रागुत्तरात्परिग्राहत्वा श्वोभूतम्पलेपं निनीयोत्तरं परिगृहीयात्परिस्तरणं च पूर्वद्युरमा
 वास्यायं पौर्णमास्यां त्वन्वाधानपरिस्तरणोपवास्तस्योवास्तयस्का लायां सर्वं क्रियते ॥ १४ ॥ उदित आदि

धेत्येपौर्णमास्यास्तंत्रं प्रकृतमयति प्रागुदयाद्मावास्यायाश्चत्वारऋत्विजः पूर्ववदग्निन्परिस्तृणाति
 यद्यपरिस्तीर्णं भवति कर्मणे वा देवेभ्यः शक्यमिति हस्ताववनिज्ययज्ञस्य संततिरसि। यज्ञस्यत्वासं
 तरेत्यैस्तृणामिसंततैस्त्वायज्ञस्येति गार्हपत्यात्प्रक्रम्य संततामुलपराजं गस्तृणात्वा हवनीयात्तूष्णी
 दक्षिणामुत्तरांच दक्षिणेनारहवनीयं ब्रह्म यजमानयोरासने प्रकल्पयति तुर्ध्वं ब्रह्मणोदरं यजमान
 स्योत्तरेण गार्हपत्याहवनीयादभंसिंस्तीर्य द्वंद्वं च पात्राणि प्रयुनक्ति दशापराणि दशापूर्वाणि स्फु
 ष्य कपालानि चेति यथासमाम्नातमपराणि प्रयुज्यस्त्रुवं बुद्धमुपभृतं ध्रुवां वेदं पात्रीमाज्यस्थाली प्राप्ति

त्रहरणमिडापात्रं पूर्णतिप्रणयनमिति पूर्वाणि तान्युत्तरेणावशिष्टान्यन्याहार्यस्थितालीमशमानमुपवेष्टं
 पातर्दीहपात्राणीति प्रणीता प्रणयनं पात्रसन्सूसादनात्सर्वमिदं समानंतिरवादिहः स्तुवः पर्णमयी जुहूरा
 ध्रुपभृतैर्वैकं कती ध्रुवैतेषां वा वृक्षाणामेकस्य स्तुत्येकारयेद्वा ऊमात्रो रलिमात्रो वा ग्राणास्तत्कोरिवलाहं
 समुखः स्फुरशम्या प्राशि त्रहरणमिति रवादि राणि कारणान्या होमार्था निभवंति ॥ १५ ॥ अत्र पूर्ववत्सवि
 त्रे करोति यद्दिनसन्नयति सन्नयतस्तुतेऽपि भवंति वो वानस्प सोलासि देवेभ्यः शुं धस्वेति प्रणीता प्रणयनं
 च मसमद्भिः परिष्कालयति तूष्णीं कंसमृण्मयं च कनू सेन प्रणयेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य मृण्मयेन प्रतिष्ठाकाम

मस्यगोदोहनेनपशुकामस्यापरेणगार्हपत्यंपवित्रांतर्हितंचमसंनिधायतस्मिन्कोवोगृण्हातिसवो
 गृण्हातुकस्तेवोगृण्हामितस्मैवोगृण्हामिवोषायवइत्यपअनयसवोगृण्हन्यहीष्यंश्चपृथिवीमनसाध्या
 यत्युपविलंचमसंपुरयित्वाप्रोक्षणीवदुष्टायाभिमंत्र्यब्रह्मनूअपःप्रणिणेष्यामियजमानवाचंयच्छेति
 संप्रेष्यतिसर्वत्रप्रसवउक्तेकरोतिप्रणीयमानासुवाचंयच्छतोअध्वर्युर्यजमानश्चाहाविष्टतःकोवःप्र
 णयतिसवःप्रणयत्वपोदेवीःप्रणयानियज्ञसंसादयंतुनः। इरंमदंतीःघृतपृष्टाउदाकुःसहस्रपोषंयजमा
 नेन्यंचतीरितिसमंप्राणैर्धारयमाणःउस्मेनोपसंगृह्यअविषिंचनूहरतिपृथिवींचमनसाध्यायतिको

वीयुनक्ति सवीयुनक्ति लुत्तरेणाहवनीयमसन्नस्पृष्टादर्भेषुसादयतिनेंगयतिनेलयंसासन्नस्थानोदर्भैर
 मिच्छाद्यसंविशंतां देवीर्विशः पात्राणि देवयज्याया इति सरपवित्रेण पाणिना पात्राणि संमृश्य ॥१६॥ वानस्प
 त्यासि दक्षायत्वे सग्नि होत्र हरणीमादत्ते वेषायत्वेति शर्पं प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याहवनीयगार्हपत्ये
 वाप्रतितप्पयजमान हविर्निर्वप्यामीत्यामंत्रयते प्रसवत्यग्ने हविर्निर्वप्यामित्युर्वतरिक्षमन्विहीति शक्य
 याभिर्मृजत्यवरेण गार्हपत्यं प्रागीषमुदगीषं वानद्धयुगं शकटमेव स्थितं भवति व्रीहिमद्यवमध्वाधूरसीति
 दक्षिणां युगधुरमभि मृश लुत्तरां वा त्वंदोनामसि सस्मितममित्युत्तरामिषामामालभ्य जपति विष्णुस्त्वा वृन्

स्तेतिसर्वचक्रेदक्षिणंपादमत्स्याधायार्जुनमसिहविर्धनिमित्यारोहत्पुरुवातायेतिवरुणाहमपछाद्यमि
 त्रस्यत्वाचक्षुषाप्रेक्षतिपुरोडासीयानूप्रेक्षतेनिरस्तनूरक्षोनिरस्तोद्यशागस्तइतियद्व्यपुरोडाशीयेभ्यः
 15 तन्निरस्पुर्जयिवनिपयोमयिधेयीत्यभिमंत्र्यदशहोतारं व्याख्याय शर्पेपवित्रे निधाय तस्मिन्नग्निहोत्रह
 वीषिनिर्वपति तयावापवित्रवत्साव्रीहीन्यवान्वायच्छंतांपंचेतिमुष्टिं गृहीत्वास्तुचिमुष्टिमाप्यदेवस्यत्वेत्यनु
 दृत्य अग्नये जुष्टं निर्वपामीति त्रिर्यजुषा तूष्णीं चतुर्थं ॥१७॥ एवं उत्तरं यथा देवतं अग्नीषोमाभ्यामिति पो
 र्णमास्यामिंद्राग्निभ्यामित्यमावास्यायांचतुरोमुष्टिं निहृष्य निरुपेक्षन्वो ह्येदं देवानामिति निरुपानमिमृश

तीदमुनस्सहेसवशिशाह्नासैत्वानारायतिनिरुत्तानेवाभिमन्त्रेदमहंनिर्वरुणस्यपाशादित्युपनिष्क्र
 म्यस्वरभिमरम्यमितिप्राक्षतेसुवरभिविरम्येषमितिसर्वविहरमनुवीक्ष्यतेवैश्वानरंज्योतिरित्याहवनीयं
 स्वाहाद्यावापृथिवीभ्यामितिस्कन्नानभिमन्त्रेदंहंतांदुर्याद्यावापृथिव्योरितिप्रत्यवरुह्येवंतारिक्षमन्विही
 तिहरसदित्यास्तोपस्थेसादयामीत्यपरेणागार्हपत्यंयथादेवतमुपसादयसाहवनीयंवायद्याहवतीयेश्र
 पयतियदिपात्रियानिर्वपेद्दक्षिणतस्त्व्यमुपधायतस्यांसंवांशिकदमंत्रांजपेत्॥१५॥सशूकायामग्निहो
 त्रहवण्यामपजानीयपूर्ववदुत्तुयाभिमन्त्रब्रह्मन्प्रोक्षिष्यामितिब्रह्माणमामन्त्रेदेवस्यत्तिसनुदस्यअग्न

येवोज्जुष्टं प्रोक्षामीति यथा देवतं हविः त्रिः प्रोक्षन्नाग्निमभिप्रोक्ष्यं द्विष्यात्तस्याभिप्रोक्षेदुत्तानानि पा-
 त्राणि पर्यावृत्सुं धध्वं दैमायकर्मण इति त्रिः प्रोक्ष्य प्रोक्षणी शेषमग्रेण गार्हपत्यं निधाय देवस्य त्वास-
 वितुः प्रसव इति कृत्वा जिनमादाय अवधूतं रक्षोपधूता अरातय इत्युत्तरे त्रिरवधूतोत्पृर्ध्वग्रीवं बहिष्ठादि-
 शसनमदित्यास्त्वगासीत्युत्तरेण गार्हपत्यमुत्तरे देशे वा प्रातीचीन ग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणातिपुरस्तात्प्रती-
 चीं भस्मदमुपसमस्य तनुत्सृजन् कृत्वा जिनमधिष्वणमसीतितस्मिन्नुत्तरवलमग्नेस्तनूरसीतितस्मि-
 विरातपति त्रिर्यजुषा तूष्णीं चतुर्थ्यं अद्रिरसि वानस्पत्य इति मुसलमादाय हविष्कृदेहीति त्रिरवहंसनव

धन्वाहविष्कृतं कृयतिह विष्कृदेहीति ब्राह्मणस्यह विष्कृदागहोती राजन्यस्यह विष्कृदाद्रवेति वैश्यस्यह विष्कृदा
 धावेति शूद्रस्य प्रथमं वासं वर्षां अकरक्षोदिवः सपलं पश्यासमिति त्रिरवहंति ॥ १६ ॥ उच्चैः समाहंत वा इति
 संप्रेष्यति कुटूरसि मधुचिह्ना इत्याग्नीध्रोऽशानमादाय इषमावदोर्जमावदेति दृषदुपले समाहंति द्विर्द
 षदिनकदुपलायां त्रिसंचारयन्नवकृत्वस्तेपादयति सावित्रेण वा शम्पामादाय तथा समाहंति वर्षवृद्धम
 सीति पुरस्ताद्धूर्पमुपोह्युत्तरतो वा वर्षवृद्धास्तेति अभिमंत्र्य प्रतित्वा वर्षवृद्धं वेत्युदपतितरापूतगूरक्षः प
 रापूता अरातय इत्युत्करे परापूनाति प्रविद्धं रक्षः पराभ्राता अभित्रा इति तुषप्रिस्कंदतो नुमंत्रियते मध्य

17 मेपुरोडाशकपातेतुषानोप्यरक्षसांभोगोसीत्यथस्तात्कृष्णजिनस्योपपत्तलुत्तरमपरमवांतरदेशंहस्तेनो
 ववपतीतिबद्धचब्राह्मणमद्भिःकपालंस्नन्स्पृश्यप्रज्ञातंनिधायाथापउपस्पृश्यवायुर्विविविनक्षितिविविच्य
 देवोवस्तविताहिरण्यपाणिःप्रतिगृह्णात्वितिपात्रांतंडुलान्प्रस्कंदयित्वाअदब्देनवश्चक्षुषावपश्यामिरायस्मो
 षायवर्त्तसेसुप्रजास्तान्यचक्षुषोगोपीढायासिषमाशासइत्यवेक्ष्यत्रिष्पतीकर्त्तवाइतिसंप्रेष्यतियायजमा
 नस्यपत्नीसामिद्रुसावहंतियोवाकश्चिद्विद्यमानायां॥२०॥देवेभ्यःशुंध्यध्वंदेवेभ्यःशुंध्यध्वंदेवेभ्यःशुंमध्व
 मितिसुफलीकृतान्करोतितुल्यंवाप्रक्षाल्यतंडुलांत्रिष्पतीक्रियमाणानांयान्यंगोऽविनश्यते।रक्षसांभाग

धेयमापस्तत्रवहनादितश्सुक्तेरिनिर्नीयत्यत्रकृष्णजिनस्यआदानादिप्रागधिवर्तनात्कृत्वादिवस्त्वंमनि
 रसीतिवृष्णजिनमुदीचीनकुंभ्यांशम्पानिधायधिषणासिपर्वत्सेतिशम्पायांदृषदमस्याधायधिषणासि
 पार्वतेयीतिदृषद्युपलामस्याद्धातिपूर्ववदनुत्सर्गेनिशवस्त्वमधुमंतश्चितंतंडुलानमिमंमदेवस्यत्वेत्यनु
 द्रुत्याग्नयेजुष्टमधिवपामीतियथादेवतंदृषदितंडुलानावपतित्रिर्यजुषातूष्णीचतुर्थ्यप्राणायत्वेतिप्राची
 मुपलंप्रोहसपानायत्वेतिप्रतीचीव्यानायत्वेतिमध्यदेशेव्यवधारयति॥प्राणायत्वापानायत्वाव्यानाय
 त्वेतिसंततंपिनष्टिदाधमिनुप्रसितिमायुषेयामितिप्राचीमंततोनुप्रोह्यदेवोवस्सविताहिरण्यपाणिःप्रति

१८

१४

गृह्णाति कृष्णजिने पिष्टानि प्रस्कंदयित्वा दध्ने नरः च क्षुषादेश्च देक्ष्यात्तरपंतिपिन्षाणूनि कुरुतादिति संप्रेष्य
 तिदासीति नष्टि पत्नी वापि वापत्सवहंति शूद्रापि नष्टि ॥ २१ ॥ आहनीयगार्हपत्ये वाहवीषि श्रपयति धृष्टिरसि ब्र
 ह्मयच्छेत्तुपदेशमादायरक्षतुः पाणिंदहाहिरसि बुध्निय इत्यभि मंत्र्य अपाग्ने ग्निमामादं बुहीति गार्हपत्यात्प्रत्यं
 चावंगारो निर्वर्त्य निष्क्रमादनुसेधे नितयो रन्यतरमपरमवांतरदेशं निरस्पादेव यजं वहेति दक्षिणमवस्थाप्य ध्रु
 वमसीति तस्मिन्मध्यमं पुरोडाशकपालं उपदधाति निर्दग्धनूरक्षो निर्दग्धा अरातय इति कपालं गारमत्याधाय ध
 र्त्रमसीति पूर्वद्वितीयं संस्पृष्टं धरुणमसीति पूर्वत्रितीयं चिदसि विश्वा सुदिक्षु सीदेति मध्यमादक्षिणं परिचिद

१८

सिविश्यासुदिक्षुसीदेतिमध्यमादुत्तरंयथायोगमितराणि॥२२॥ मरुतानुरार्धेसीतिषष्ठं धर्मासीतिसप्तमंचित
 स्तेत्यष्टमंएवमुत्तरंकपालयोगमुपदधात्यपि वामध्वममुपधायसव्यस्यपाणेरंगुल्याभिनिधायनिर्दग्धनूरक्षोनिर्द
 ग्धाअरातयइतिकपालेङ्गारमत्पाधायध्वमसीतितस्मादपरंधरुणमसीतितस्मात्पूर्वयथायोगमितराणितस्य
 तस्यांगुल्याभिनिधानमंगाराधिवर्तनंचवाजसनेयिनस्समामनंतिचितस्त्वेध्वंचितइत्पूर्ध्वमष्टाभ्युपदधाति
 तूष्ठीवाभृगूणामंगिरसांतपसातप्यध्वमिति वेदेन कपालेषु अंगारानध्वमदंतीरधि श्रयति॥२३॥ प्रक्षालितायां
 पात्रां निष्टोपवातायांपवित्रवत्यांपिष्टानिसंवपंति देवस्पतेत्यनुदस्य अग्नये जुष्टं संवपामीति यथा देवतं त्रिर्यजु

१६

षातृष्टीचतुर्थसंवपन्वाचंयच्छतितामधिवासयन्विसृजतेप्रोक्षणीवत्पिष्टान्पुष्पयप्रणीताभिस्संयौसन्पा
 वायजुषोऽसूययदिप्रणीतानाधिगच्छेत्स्रुवेणप्रणीताभ्यःआदायवेदेनोपयम्पसमापोअद्भिरग्मतेतिपिष्टे
 षानीयाद्भ्यःपरिप्रजाताइतितप्ताभिरनुपरिष्ठाभजनयत्सैत्वासंयौमीतिसंयुत्समखस्यशिरोसीतिपिंडं
 त्वायथाभागंमावर्त्तयामिति विभज्यसमौपिंडौकृत्वायथादेवतमभिमृशतइदमग्नेरित्साग्नेयइदमग्नीषोमयो
 रित्पग्नीषोमीयंइदमहनूस्तेनायाअभीत्वैर्यमुखमपोहामीतिवेदेनकपालेष्पोंगारानपोह्यधर्मसीविश्वायुरि
 तिआग्नेयंपुरोडाशंअष्टासुकपालेषुअधिश्रयसेवलुत्तरमुत्तरेषेवमनुपूर्वाण्येवैष्वतुर्ध्वंकर्माणि क्रियंते॥२४॥

१६

समानजातीयेन कर्मणा एकैकमपवर्जयति यानि विभवंति सत्तानि क्रियंते उरुप्रथस्वोरुते यज्ञपतिः पृथतामि
ति पुरोडाशं प्रथयन् सर्वाणि कपालान्यभिप्रथयत्पतुंगमनपूपाकृतिं कूर्मस्येव प्रतिरुतिं अश्वशफमात्रं करोति
यावंतं वामन्यते तन्न सत्रा पृथुं करोतीत्येके त्वचंग्रहीषेत्यग्निः श्लक्ष्णी करोत्यनतिक्षारयन् अंतरितगूरक्षोत्तरिता
अरातय इति सर्वाणि हवींषि त्रिः पर्यग्नि कृत्वा देवस्त्वा सविता श्रपयत्वित्युल्मुकैः परितपसग्निस्ते तनुवंदुति धागि
ति दधैरभिज्वलयति ज्वालैर्वा विदहंत श्रपयतेति वाचं विसृजत अग्नीध्रो हवींषि सुश्रितानि करोति संब्रह्मणा पृथ्य-
स्वेति वेदेन पुरोडाशे सांगारं भस्माधूय सत्रवावाचं विसृजेदंगुलिप्रक्षालनं पात्री निर्णेजनं च संसृज्योल्मुकेनाभित

२०

२०

म- नांतर्वेदिति खोलेखा लिखिति प्राचीरुदीचीर्वातास्वसनस्यंदयन्त्रिर्निनयति प्रत्यगपरगमिकतायसाहेसे
 तैः प्रतिमंत्रं निनीयवाभितपेदभितपेत् ॥ २५ ॥ ५॥ ~~देवता~~ सवितुः प्रसवइतिसमानजातीयेनाप्रक्षालितायांश
 आंमरुतान् शर्येस्तीति । आहवनीयगार्हपत्येवा । देवेभ्यः शुं धध्वं । उच्चैः समाहंतवाइति । सशुकायां । एवमुत्तरं यथा
 देवतं ॥ वानस्पत्यासिदक्षायत्येति । अत्र पूर्ववत्पवित्रे करोति । उदित आदिते ॐ ष धयः पूतिकाः । उत्तं दुहंति कलशं चतु
 र्विलं निष्टस्रगूरक्षो निष्टसो घशगूसइति । ~~अमावास्यायां रात्र्यां~~ । एतानि तः पितरो वासांसि । समं जान्वाच्च । उत्सृतेन
 नवनीतेन ॥ अमावास्यायां यदहः । यत्कृष्णो नृपं कृत्वा । प्रेयमगा दुर्वतिरि क्षमन्विहीति । पृथिव्यास्सं पृचः पाहीति उत्त

२०